

พระราชกำหนด
การประมง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประมง

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ประมงพาณิชย์” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่ลิบตันกรอสขึ้นไป หรือที่ใช้เครื่องยนต์มีกำลังแรงม้าถึงขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือใช้เรือประมงโดยมีหรือใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภท วิธี จำนวนแรงงานที่ใช้ หรือลักษณะการทำการประมงตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงการใช้เรือประมงดังกล่าวทำการแปรรูปสัตว์น้ำไม่ว่าจะมีการทำการประมงด้วยหรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เรือประมง” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือแปรรูปสัตว์น้ำ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เรือประมง” และคำว่า “เรือประมงไทย” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ” หมายความว่า เรือประมงที่ใช้ทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ ขนส่งสัตว์น้ำ แปรรูปสัตว์น้ำ หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำเป็นการเฉพาะ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เรือไร้สัญชาติ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เรือไร้สัญชาติ” หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือเรือที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนธงในระหว่างการเดินเรือ แต่ไม่รวมถึงเรือของผู้มีสัญชาติไทยที่ทำการประมงพื้นบ้านหรือประมงน้ำจืดซึ่งมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “คนประจำเรือ” และคำว่า “นำเข้า” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับบรรจุ แปรรูป เก็บรักษาสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำที่แปรรูปแล้วหรือที่ยังมิได้แปรรูปมาบรรจุหีบห่อ แต่ไม่รวมถึงเรือประมง เรือบรรทุกสินค้า และกิจการแพปลาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบกิจการแพปลา”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๐/๑ ผู้ใดจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนดำเนินการประกอบกิจการโรงงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด เว้นแต่ได้แจ้งหรือรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานแล้ว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ออกหนังสือรับแจ้งให้ผู้แจ้งภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ้างหรือยินยอมให้คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเข้าทำงานในโรงงาน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่ามีกรณีฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานไม่น้อยกว่าสิบวันแต่ไม่เกินยี่สิบวัน เว้นแต่ในกรณีที่คนต่างด้าวนั้นได้รับใบอนุญาตทำงานมาก่อนและอยู่ในระหว่างดำเนินการต่ออายุ หรือแก้ไขรายการเกี่ยวกับประเภทงานหรือนายจ้าง ให้อธิบดีแจ้งให้อธิบดีกรมการจัดหางานเพื่อดำเนินการต่ออายุหรือแก้ไขรายการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำตัวคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวหรือตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานมีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่งอีกเป็นครั้งที่สอง ภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงาน ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแต่ไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานมีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่งอีกเป็นครั้งที่สาม ภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานครั้งที่หนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งปิดโรงงาน

ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ถูกสั่งปิดโรงงานตามวรรคห้าประกอบกิจการโรงงานไม่ว่าจะมีใบรับแจ้งหรือใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือไม่ก็ตาม และห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานออกใบรับแจ้งหรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้แก่บุคคลดังกล่าวเพื่อประกอบกิจการโรงงานตามพระราชกำหนดนี้อีกภายในสิบปีนับแต่วันถูกสั่งปิดโรงงาน

เมื่อมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือปิดโรงงาน ให้กรมประมงแจ้งให้ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทราบ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๑/๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานกระทำความผิดตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครองมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานไม่น้อยกว่าสิบวันแต่ไม่เกินยี่สิบวัน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานกระทำความผิดอีกเป็นครั้งที่สองหรือครั้งที่สาม ภายในสามปีนับแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงาน ให้คณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครองมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือปิดโรงงาน โดยให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง พื้นที่ทำการประมง หรือเงื่อนไขอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนบริหารจัดการการประมง และในกรณีเป็นการทำการประมงโดยใช้เรือประมงให้ออกให้แก่เจ้าของเรือประมงและสำหรับเรือประมงแต่ละลำ โดยจะออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลใดเกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมิได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้าน ทำการประมงในเขตทะเลนอกชายฝั่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ในการอนุญาตดังกล่าว อธิบดีจะประกาศอนุญาตให้เป็นการทั่วไปก็ได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการทำการประมงในเขตทะเลนอกชายฝั่งด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประมงแต่ละลำ และในใบอนุญาตต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง พื้นที่ทำการประมง ปริมาณสัตว์น้ำสูงสุดที่อนุญาตให้ทำการประมง หรือห้วงเวลาที่กำหนดให้ทำการประมงได้ ให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการทำการประมง และปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงอย่างยั่งยืนที่กำหนดไว้ในแผนบริหารจัดการการประมง โดยจะออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลใดเกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมิได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๖ ให้โอนกันได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙

(๒) กรณีเรือประมงที่จะขอรับโอนใบอนุญาตเคยถูกใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตต้องมีหลักฐานแสดงว่าเจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงของเรือที่ใช้ในการกระทำความผิดไม่มีผลประโยชน์ได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือมีอำนาจควบคุมเรือประมงดังกล่าวอีกต่อไป

(๓) เรือประมงที่จะขอรับโอนใบอนุญาตต้องไม่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดี

(๔) ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตต้องมีหลักฐานแสดงว่ามีกรรมสิทธิ์ในเรือที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำการประมงมาแสดง หรือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการโอนใบอนุญาต ให้อธิบดีออกใบอนุญาตใหม่แทนใบอนุญาตเดิมภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ใบอนุญาตที่ออกให้ใหม่ดังกล่าวให้กำหนดเงื่อนไขเช่นเดียวกับใบอนุญาตเดิม และเมื่อได้ออกใบอนุญาตให้ใหม่แล้ว ให้ใบอนุญาตเดิมเป็นอันใช้ไม่ได้

เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ผู้รับโอนมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“ในระหว่างเวลาที่รัฐมนตรีประกาศให้งดการออกใบอนุญาตทำการประมง หรือเมื่อเรือประมงมีจำนวนสูงหรือเท่ากับจำนวนเรือประมงสูงสุดที่จะพึงมีที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๔๕ และมีกรณีตาม (๑) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้งดรับคำขอจดทะเบียนเรือประมงจนกว่าจะได้รับแจ้งจากรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้รับจดทะเบียนเรือประมงต่อไปได้ สำหรับคำขอที่ได้รับไว้แล้วแต่ยังมีได้จดทะเบียนเรือ ให้คืนคำขอพร้อมด้วยค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมที่ได้รับชำระไว้ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำตาม (๒) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด หรือการกระทำอันจำเป็นโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่หายาก หรือป้องกันอันตรายมิให้เกิดแก่สัตว์น้ำและระบบนิเวศ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำบางชนิดได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมง ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือโพงพาง รั้วไซมานหรือกั้นชู้รั้วไซมาน เครื่องมือตี หรือเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะ และวิธีการคล้ายคลึงกัน

(๒) เครื่องมือลอบพับได้หรือไอ้โง่ ที่มีช่องทางเข้าของสัตว์น้ำสลับซ้ายขวาอยู่ทางด้านข้าง ใช้สำหรับดักสัตว์น้ำ

(๓) เครื่องมืออวนลากที่มีช่องตาอวนก้นถุงเล็กกว่าขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เครื่องมืออวนรุนที่ใช้ติดกับเรือยนต์ เว้นแต่เป็นอวนรุนเคย

ความในวรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) มิให้ใช้บังคับแก่การศึกษาวิจัยซึ่งกระทำโดยทางราชการ เพื่อประโยชน์ในการหาขนาดช่องตาอวนที่เหมาะสมที่ประชาชนพึงใช้ได้และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการประมงพื้นบ้านหรือประมงน้ำจืดที่ได้รับอนุญาตผ่อนผัน ให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตผ่อนผัน การอนุญาต ระยะเวลาการผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงในพื้นที่และในระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่หรือวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำตามที่อธิบดีประกาศกำหนด เว้นแต่ จะใช้เครื่องมือ วิธีการทำการประมง และปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นบรรดาที่อธิบดีกำหนด

อำนาจตามวรรคหนึ่ง อธิบดีจะมอบหมายเป็นหนังสือให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด เป็นผู้กำหนดก็ได้”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ทำ การประมงและมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งาน ได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำสมุดบันทึกการทำการประมง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย วันที่เข้าออก ทำเทียบเรือประมง ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ทำการประมง พื้นที่ในการทำการประมงและตำแหน่งเรือ ในขณะที่จับสัตว์น้ำ จุดจอดเรือ ประเภทและปริมาณของสัตว์น้ำที่จับได้หรือการทิ้งสัตว์น้ำ การขนถ่าย สัตว์น้ำ การนำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง ซึ่งต้องรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือและต้องส่ง รายงานให้กรมประมงทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และในกรณีเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือประมง ต้องส่งมอบสำเนาสมุดบันทึกการทำการประมง และเอกสารหลักฐานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนดด้วย

(๔) จัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) กลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๘๓/๑ ห้ามมิให้เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือรับคนประจำเรือของเรือลำอื่นมาทำงาน ระหว่างนำเรือประมงออกไปทำการประมงในทะเล เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นเพื่อความปลอดภัย และได้แจ้งต่อศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการรับคนประจำเรือ”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๘๕/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงขนถ่ายสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่าย สัตว์น้ำ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับแก่การจดทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ห้ามมิให้เรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์ขนถ่าย สัตว์น้ำออกจากเรือประมง ยกเว้นการขนถ่ายไปยังเรือที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นท่า ณ สถานที่อื่นใดนอกจากท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๔ หรือสถานที่ ที่เป็นกิจการแพปลาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล เว้นแต่เป็นการขนถ่ายไปยังเรือที่ได้ จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือที่ทำการประมงต้องได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรหรือช่องทางอื่นทำนองเดียวกันจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ

และต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ

หลักเกณฑ์และระยะเวลาในการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามมิให้มีการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยจะกำหนดตามประเภทหรือขนาดของเรือ พื้นที่ หรือ ระยะเวลาที่ห้ามทำการขนถ่ายสัตว์น้ำก็ได้”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๘ เจ้าของเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือ และรายงานให้กรมประมงทราบตามระยะเวลาและโดยวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ณ ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ต้องได้รับอนุมัติแผนการขนถ่ายสัตว์น้ำจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนออกไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ และต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) การขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย ต้องมีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือขนถ่ายสัตว์น้ำตามหลักเกณฑ์ของรัฐชายฝั่งหรือขององค์การระหว่างประเทศที่มีเขตอำนาจเหนือพื้นที่ที่ตนเข้าไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำกำหนด หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) กลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๗) จัดทำเครื่องหมายประจำเรือขนถ่ายสัตว์น้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๘ เรือที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่งใดต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของรัฐชายฝั่งนั้น และในกรณีที่เป็นการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลหลวงต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง”

มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๙/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๘๙/๑ เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวัง การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เจ้าของเรือประมงที่ใช้สับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำปฏิบัติได้

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมาตรฐานการติดตั้ง การรับส่งและการจัดเก็บข้อมูล และการรักษา ความมั่นคงของระบบติดตามเรือประมง ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ให้บริการระบบติดตามเรือปฏิบัติได้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๙๐ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องจัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ และส่งรายงานให้กรมประมงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘ (๒)”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๕ เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งล่วงหน้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด แต่รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้แจ้งล่วงหน้าเกินเก้าสิบหกชั่วโมงก่อนเวลาที่เรือประมง จะเดินทางถึงท่าเทียบเรือไม่ได้ โดยเรือประมงดังกล่าวต้องแจ้งข้อมูล และเข้าเทียบท่าตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลตามวรรคหนึ่งและแจ้งให้ผู้ควบคุมเรือทราบภายใน ระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้องไม่ช้ากว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้งหรือก่อนเวลา ที่เรือจะเข้ามาในราชอาณาจักรสุดแต่เวลาใดจะเร็วกว่า

เรือประมงที่ได้แจ้งตามวรรคหนึ่งแล้วแต่มิได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง ให้ถือว่า ได้รับอนุญาตให้เข้าเทียบท่าได้

ในกรณีที่เรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หรือมีเหตุ อันควรสงสัยว่าเรือประมงดังกล่าวได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเกี่ยวข้องกับการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจปฏิเสธการเข้าเทียบท่า หรือจะอนุญาตให้เข้าเทียบท่าได้ เฉพาะในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุฉุกเฉินเพื่อความปลอดภัยของคนประจำเรือหรือตัวเรือประมง หรือเพื่อการตรวจสอบเรือและการดำเนินการอื่นใดเพื่อป้องกันและปราบปรามการทำการประมงโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมายซึ่งมีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับการปฏิเสธการเข้าเทียบท่า

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ให้ใช้บังคับแก่เรือประมงที่มีได้นำสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่ประสงค์จะเข้ามาในราชอาณาจักรด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๖ เมื่อเรือประมงได้รับอนุญาตให้เทียบท่าตามมาตรา ๙๕ และเทียบท่าแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตนำเข้าสู่ตัวน้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประมงได้ ใบอนุญาตดังกล่าวให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และกฎหมายอื่นใดที่กำหนดให้การนำเข้าสู่ตัวน้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำต้องได้รับอนุญาต

ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตให้นำเข้าสู่ตัวน้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือจะพิสูจน์ได้ว่า

(๑) เรือประมงนั้นมีใบอนุญาตให้ทำการประมงหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงซึ่งออกโดยรัฐเจ้าของธงหรือรัฐชายฝั่ง

(๒) มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่ามีได้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือทำหนังสือรับรองว่ารัฐเจ้าของธงจะยืนยันในเวลาอันสมควรว่า สัตว์น้ำที่จับได้นั้นเป็นไปตามข้อบังคับขององค์การระหว่างประเทศ

ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่อาจพิสูจน์ได้ตามวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เรือประมงนั้นออกจากราชาอาณาจักรได้ภายในเวลาที่กำหนด และแจ้งให้รัฐเจ้าของธง หรือประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง และองค์การระหว่างประเทศเพื่อทราบ ในกรณีที่เรือประมงนั้นไม่ออกนอกราชาอาณาจักรภายในเวลาที่กำหนด หรือมีหลักฐานชัดแจ้งว่าเรือนั้นได้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือกรณีเป็นเรือไร้สัญชาติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ยึดเรือประมงและทรัพย์สินในเรือประมงนั้นออกขายทอดตลาดหรือทำลายได้ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายอื่นแล้ว ให้กรมประมงยึดไว้จนกว่าเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือสามารถพิสูจน์ได้ตามวรรคสอง ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ขายทอดตลาด เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้นำเข้าสู่ตัวน้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและสั่งให้เรือนั้นออกจากราชาอาณาจักร ถ้าเรือนั้นออกจากราชาอาณาจักรภายในเวลาที่กำหนด หรือในกรณีที่อธิบดีสั่งทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคสามหรือนำไปดำเนินการเพื่อจ่ายแจกตามวรรคห้า มิให้ถือว่าได้มีการนำหรือเคยนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในการขายทอดตลาดตามวรรคสาม มิให้นำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำออกขายทอดตลาดด้วย โดยให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าว หรือนำไปดำเนินการเพื่อจ่ายแจกให้แก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสโดยไม่คิดราคา

เรือประมงที่ไม่อาจแสดงหลักฐานตามวรรคสองได้ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้ทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก่อนเข้าเทียบท่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้รับบริการเติมเชื้อเพลิง และเสบียง หรือซ่อมบำรุง ตามความจำเป็นก็ได้”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“ในกรณีที่ปรากฏตัวบุคคลซึ่งติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรือถอนได้ เมื่อเรือถอนแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาเครื่องมือ หรือวัสดุที่เรือถอนไว้เป็นเวลาสามสิบวัน ถ้าเจ้าของไม่มาแสดงตนเพื่อขอคืน ให้เครื่องมือหรือวัสดุดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลาย ขาย หรือ ดำเนินการอื่นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“ในการยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตาม (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือดูแลและเก็บรักษาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไว้ในเรือหรือในที่อื่นใดเพื่อรักษาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้อยู่ในสภาพเดิมก็ได้ โดยเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น แต่เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือมีสิทธิร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ออกขายทอดตลาดได้ ในกรณีเช่นนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดโดยเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือจะซื้อหรือรับโอนสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นไม่ได้ และผู้ซื้อต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนด เมื่อขายทอดตลาดแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดภายหลังหักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดแล้วไว้แทนสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยึดไว้”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๒ เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือเจ้าของเรือที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนได้”

มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๒/๑ และมาตรา ๑๑๒/๒ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๑๒/๑ ให้มีคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ประกอบด้วย อธิบดีกรมประมง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมการจัดหางาน ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้ผู้แทนกรมประมง เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาและกำหนดมาตรการทางปกครองตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑/๑ และมาตรา ๑๑๓

มาตรา ๑๑๒/๒ การประชุมคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจสั่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนั้นหรือเครื่องมือทำการประมง
- (๒) ห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
- (๓) สั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะสั่งห้ามมิให้ใช้เรือประมงนั้นจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตด้วยก็ได้
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) กักเรือประมง

การสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงตาม (๑) หรือกักเรือประมงตาม (๕) เจ้าของเรือจะวางประกันแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้ แต่ถ้ามีการนำเครื่องมือทำการประมงหรือเรือประมงนั้นไปใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีก ให้เงินประกันนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และจะขอวางเงินประกันแทนอีกไม่ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การสั่งยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตาม (๑) ด้วยโดยอนุโลม

การสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำผิดกระทำความผิดซ้ำอีก”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ทำการประมงโดยไม่มีใบอนุญาตทำการประมงหรือไม่มีใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๘”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๒ ทำการประมงผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔๓ หรือใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ (๑)”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๑ หรือการเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๑๑๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อบุคคล ดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี”

มาตรา ๓๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๑๕/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชกำหนดนี้ ให้สันนิษฐานว่าผู้มีหน้าที่ได้กระทำการหรือปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต และได้รับความคุ้มครองความปลอดภัยและการช่วยเหลือด้านการเงินและด้านอื่นที่เกี่ยวข้องจากรัฐในกรณีที่ถูกดำเนินคดี ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๘ ให้กรมประมงแจ้งบัญชีรายชื่อเรือประมงที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๑๖ ที่มีใช้เรือไทย ให้แก่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศทราบ”

มาตรา ๔๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๒๓/๑ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานโดยไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรา ๑๐/๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๔ ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหรือคนงานที่มีการจ้างงานโดยผิดกฎหมายหนึ่งคน

ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือวรรคหก หรือมาตรา ๑๑/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาทตลอดเวลาที่มีการฝ่าฝืน

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานผู้ใดออกใบรับแจ้งหรือใบรับอนุญาตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๒๕/๑ ผู้ทำการประมงพื้นบ้านผู้ใดทำการประมงโดยใช้เครื่องมือไม่ตรงกับประเภทที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง ทำการประมงนอกพื้นที่ทำการประมง หรือผิดเงื่อนไขอื่นใดที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าของสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๘๘ (๕) ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำโดยมิได้รายงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ (๒) หรือ (๓) มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๘ (๒) (๓) หรือ (๔) หรือทำรายงาน

อันเป็นเท็จ หรือไม่นำเรือกลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามมาตรา ๘๑ (๕) หรือมาตรา ๘๘ (๖) ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓ เจ้าของเรือประมงผู้ใดใช้คนประจำเรือซึ่งไม่มีหนังสือคนประจำเรือหรือไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘๓ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๘๓/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสี่แสนบาทแต่ไม่เกินแปดแสนบาทต่อคนประจำเรือดังกล่าวหนึ่งคน และให้อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงของเจ้าของเรือประมง และให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีคำสั่งเพิกถอนประกาศนียบัตรนายเรือของผู้ควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย”

มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๕/๑ มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๗ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ทำการขนถ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”

มาตรา ๕๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๕๕/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๘๙/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท สำหรับเรือขนาดไม่เกินสิบตันกรอส และปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ประกอบการกิจกรรมใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๘๙/๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๑๐๒ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ (๔) มาตรา ๑๐๕ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า หรือฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองตามมาตรา ๑๑๓ (๒) หรือ (๕) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๑๐๕ (๒) หรือมาตรา ๑๑๓ (๒) หรือ (๕) เป็นกรณีที่ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป ให้ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๕๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๒/๑ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๖๒/๑ ผู้ซื้อสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากการขายทอดตลาดตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๑๓ วรรคสาม ผู้ใดปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนด ต้องระวางโทษปรับเป็นห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ขายทอดตลาด”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๖ ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นคนประจำเรือ และศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้”

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๙ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมง หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด และความผิดนั้นเป็นการทำการประมง โดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นกรณีมีการวางประกัน ให้ริบเงินประกันแทน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๖ วรรคห้า มาใช้บังคับแก่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ศาลสั่งริบด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) การจดทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ๑๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๕๖ บรรดาฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ได้ออกตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๗ บรรดาคำขออนุญาต คำขอรับใบอนุญาต คำขอโอนใบอนุญาต และคำขอจดทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาต คำขอรับใบอนุญาต คำขอโอนใบอนุญาต

และคำขอจดทะเบียนตามพระราชกำหนดนี้โดยอนุโลม และให้พิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕๘ บรรดาการอนุญาต ใบอนุญาต หรือใบทะเบียนเรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือเก็บรักษา สัตว์น้ำที่ได้ออกให้ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๕๙ บรรดามาตรการทางปกครองซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ มาตรการทางปกครองตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขปัญหา การทำการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในวันที่พระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ ให้คณะกรรมการตามคำสั่งดังกล่าวพิจารณาต่อไป จนกว่าคณะกรรมการมาตรการทางปกครองตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดนี้เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการทำงานประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์ การกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและเฝ้าระวังการทำงานประมงและการขนถ่ายสัตว์น้ำ การนำเข้าสัตว์น้ำ และการแจ้งข้อมูล การเข้าเทียบท่าของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทยยังไม่เพียงพอในการป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ การดำเนินการกับเรือประมง เครื่องมือทำการประมง และสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ใช้ มีไว้ หรือได้มาจากการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมาตรการในการคุ้มครองแรงงานในภาคการประมงยังไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวซึ่งมีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสม และสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งได้กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเนื่องจากความผิดตามที่กำหนดไว้มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาและการบังคับใช้มาตรการทางปกครองเป็นไปด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีความจำเป็นต้องใช้โทษปรับทางอาญาในการป้องกัน ระงับ และยับยั้งการกระทำความผิดเนื่องจากเป็นความผิดร้ายแรงที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางทรัพยากรสัตว์น้ำ และการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วน อันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้